

Hegedűs Bettina – Csillag alatt, felhő felett

Csillag alatt
felhő felett
madárháton
közlekedek
mosolyt szórok
könnyet vetek
otthonról most
hazamegyek.
Könnyű bőrönd
egy-két cuccal,
nehéz szív
viszi el busszal.
Terhes honvágy
vállam marja,
szemem csípi
hiány varja
Mindkettő csak
azt akarja
nevessek és
sírjak rajta:
hogyan szerettemhez
hazamenjek
otthon hagytam
szerettemet.

Megérkezem
velük megyek
család ölel
fut a gyerek
lufit veszünk
fagyit eszünk
elcsigázottak
is leszünk.
Meleg napra
hideg eső
nagy mama nagy
szemmel leső;
meglepődik
de nem bánja
hazajött
az unokája.
Ahány rokon
annyi öröm
pénzt számol a
lakkos köröm
jaj, de fura
de rég láttam
metrójegyet
gyűr utánam
dobálgat a
pesti szél is
faluban meg
rég volt dél is.

Napok múlnak
idő szalad
mégis minden
olyan marad
mint mentemben
jöttömben,
mi előtttem,
mögöttem.
Időutazásnak
vége
látogatás is
elérte
azt a percet
mi a búcsú
kapu zárva
görbe kulcsú.
Megint ölel,
megint nevet
elhagyom a
szerettemet
ismét fogja
két kezemet
hiány csípi
a szememet.
Csillag alatt
felhő felett
madárháton
közlekedek
mosolyt szórok
könnyet vetek
otthonról most
hazamegyek.